

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12.—
pol leta " 6.—
četrt leta " 3.—
na mesec " 1.10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petlet vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez listodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18.—
pol leta " 9.—
četrt leta " 4.50
na mesec " 1.60

Za inozemstvo celo leto " 28.—
Upravištvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Sklicanje državnega zbora.

S. — Dunaj, 15. novembra. Definitivni termin za sklicanje državnega zbora še vedno ni določen. Če bi se v Pragi v zadnjem trenutku posrečilo doseči sporazum med obema narodnostnima strankama, bo treba dati češkemu deželnemu zboru še nekaj dni na razpolago, da odobri v posameznih komisijah sklenjene pravne predloge. Na ta način se lahko zavleče sklicanje prve seje državnega zbora do 29. novembra. V najugodnejšem slučaju pa pade termin med 22. in 24. november. Kot prva točka dnevnega reda se bo obravnavalo poročilo draginjskega odseka, kateremu — kakor znano — načeljuje državni poslanec Ivan Hribar. Pričakovati se sme ob tej priliki velike draginjske debate.

Razprava v avstrijskih delegacijah.

S. — Dunaj, 15. novembra. Včerajšnja seja avstrijskih delegacij je končala prav kmalu. Zvečer se je vršil drugi delegacijski diner. Zato je bil tudi prvotni namen, prirediti snoči z ozirom na obilno gradivo in pa na današnji nižjeavstrijski praznik (sv. Leopold) večerno sejo delegacij, bil odpovedan.

O zausničeah, ki jih je delil nemški delegat dr. Lecher dr. Šusteršiču v svojem dopoldanskem govoru, smo že poročali v večernem listu. Dr. Šusteršič pa je dobil tudi od druge strani prav krepko darilo.

Socijalno - demokratični delegat Seitz je v svojem govoru prav vehementno napadal nemške nacionalne stranke, katerih najkarakterističnejši znak za njih nemštvo je njih hlinavščina. Delegat Seitz je tudi izjavil, da bode glasoval za dr. Šusteršičovo resolucijo, ker se zgraža nad zatiranjem bosanskega delavstva.

Od jugoslovanskih poslancev je govoril delegat Mandić, ki se je v svojem stvarnem govoru bavil s štirimi najvažnejšimi bosanskimi zadevami, ki so:

1. Državnopravno razmerje Bosne in Hercegovine k avstro - ogrski monarhiji. V tem oziru zahteva predvsem, da dobi bosanski sabor tudi svoje zastopnike v delegacijah.

2. Bosanska ustava ima to ime popolnoma po krivici. Tu gre predvsem ugoditi onim zahtevam, ki jih je stavil bosanski sabor v tozadnih resolucijah.

3. Kmetjsko vprašanje zahteva nujne rešitve. V interesu napredka v bosanskem gospodarstvu je, da se da kmetom v Bosni prostost. Naj se ne izvede obligatorni odkup kmetov.

4. Četrto vprašanje pa so železniške zveze. Vse železnice v Bosni in Hercegovini so zgrajene v interesu Ogrske, ne pa v interesu teh dežel, Dalmacije in Hrvaške. Pred vsem se zavzema za železniško progo Arganobugojno in pa za zvezo Dalmacije z drugimi avstrijskimi kronovinami. Govornik se končno pritožuje nad dejstvom, da frančiškani v Bosni ni-

so dobili volilne pravice v bosanski sabor.

S kmetjskim vprašanjem v Bosni se obširno peča tudi delegat Udržal, ki predvsem konstatira, da je bil položaj kmetov v Bosni pred okupacijo boljši in lažji, kakor pa sedaj. — Pred okupacijo so dobivali kmetje 49% vseh svojih pridelkov, sedaj pa komaj 31%. Ostro se obrača govornik tudi proti protežiranju, ki ga vživajo v Bosni in Hercegovini nemški in madžarski kolonisti.

Na vse kritike je odgovoril skupni minister Burian v dolgem, skoraj obstrukcionističnem govoru. V tem svojem govoru je moral priznati marsikatero grajane napake in priti-diti marsikateri opravičeni kritiki, ter marsikateremu danemu nasvetu. Interesantno je zlasti to, da je glede volilne pravice frančiškanov v bosanski sabor vlada prvotno hotela dati frančiškonom volilno pravice, da pa se bila duhovniška oblastva proti tej nameri.

Konec seje je bil ob 3. popoldne. Prihodnja seja je v sredo ob 9. popoldne.

Delegacijski diner.

S. — Dunaj, 15. novembra. Včeraj je bil drugi delegacijski diner. Cesar je nagovoril skoraj vse navzoče delegate. Z delegatom dr. Plojem je govoril cesar o bosanskem referatu, ki je v dr. Plojevih rokah. V razgovoru se je dotaknil tudi jugoslovanskega vprašanja. Dr. Ploj mu je zatrjeval patrijotizem Slovencev, Srbov in Hrvatov. Cesar je izrazil nad tem svoje veselje. Z delegatom Mandićem se je razgovarjal o gospodarskih vprašanjih, zlasti o vadi, ki vlada v Istri. Povprašal je tudi po zdravju dr. Laginje, katerega namestnik je Mandić. Delegata Baljaka je vprašal, kako dolgo je že poslanec. Baljak mu je odgovoril, da 13 let in da je letos kot prvi Srb prišel v delegacije, kar je bilo mogoče le vsled dobrih razmer in odnošajev, ki vladata med Srbi in Hrvati. Cesar je tudi danes govoril o draginji živili. Delegatu Doberniču je rekel: »Draginja je naravnost strašna! Tako ne more iti naprej!«

Program za nadaljno delegacijsko zasedanje.

S. — Dunaj, 15. novembra. V sled obširnih debat se je delo v avstrijskih delegacijah tako zavleklo, da bodo delegacije zborovale še do sobote. V sredo pride na vrsto bosanska debata, nato vojni proračun, mornariški proračun, poročilo dobavne komisije in končno zaključni računi. Prihodnje delegacije bodo sklicane k zasedanju najbrže že v začetku januarja 1911.

Zvišanje tarifov južne železnice.

S. — Dunaj, 15. novembra. Takoj po sklicanju državnega zbora se skliče k posvetovanju železniški odsek, ki se bo bavil z vprašanjem podražavljenja zvišanih tarifov na južni železnici. Tudi državni poslanci, ki zastopajo ob južni železnici ležeče

dezele, bodo imeli zborovanje, da zavzamejo stališče k tej eminentno važni gospodarski zadevi.

Spravna pogajanja med avstrijskimi socijalnimi demokrati.

F. — Praga, 15. novembra. Konferenca med avtonomističnimi in socijalnimi demokrati, ki se je pričela v soboto, se je včeraj nadaljevala. Kot delegat slovenske socijalne demokracije je navzoč Etbin Kristan. Nemce zastopa dr. Adler. Od obeh strank so se stavili predlogi, ki naj bi dosegli spravo med češkimi in nemškimi socijaldemokratičnimi strokovnimi organizacijami. Razpokoženje je na obeh straneh prav mirno in upati se sme na končni sporazum.

Finančna mizerija na Moravskem.

B. — Brno, 15. novembra. Finančna mizerija na Moravskem se je že pričela. Deželni odbor je že sklenil ustaviti dele pri vseh deželnih stavbah, ki niso že krite iz kredita za leto 1910.

Odlikovanje.

S. — Dunaj, 15. novembra. Cesar je podelil bivšemu sekijskemu šefu v ministertvu zunanjih zadev dr. pl. Jettelu baronijo.

Masarykova razkritja.

S. — Dunaj, 15. novembra. »Slavische Tagblatt« prinaša v včerajšnji svoji številki interview s prof. Masarykom, v katerem ta izjavlja da z ozirom na sodno postopanje, ki se je uvedlo proti Vašiču, ne nadaljuje s svojimi razkritji, da ne posega na ta način v sodno postopanje. Zadržanje po Dunaju razširjene vesti, deloma grdo potvorjene, so razširjene v službi Aehrenthala ter kažejo veliko nepoznanje razmer in položaja v Srbiji, so lažnjive in tendenciozne, z namenom javnost premotiti. Vašič bo najbrž obsojen.

S. — Dunaj, 15. novembra. V večerni »Arbeiter Zeitung« priobčuje prof. Masaryk svojemu prijatelju Miljukovu poslani brzobjav, ki se glasi: »Predložil sem danes delegacijam materijal, iz katerega bode izhajalo, da dokumenti dr. Friedjunga od grofa Forgacha podvrženi.«

F. — Belgrad, 15. novembra. Minister zunanjih zadev dr. Milovan Milovanović je zahteval, da naj se preiskava proti Vašiču ustavi. Sklican je bil nato ministrski svet, ki je po dolgem posvetovanju odločil, da se ima preiskava brez okzira na internacionalno afero, kakršna je postala, izvesti do konca.

B. — Belgrad, 15. novembra. V skupščini je stavil nacionalist Geresimović interpelacijo na ministrskega predsednika glede odkritij prof. Masaryka. Tudi je poudarjal, da je v Srbiji več razburjenja, kakor Masarykova odkritja, povzročila izjava grofa Aehrenthala, da je srbska vlada zahtevala, da naj ostane grof Forgach na svojem belgrajskem mestu. Poslanec Geresimović poudarja, da je grof Forgach znan po celi Srbiji

kot sovražnik Srbov in da je torej popolnoma nerazumljivo, kako da je mogla srbska vlada kaj takega izjaviti. Na to interpelacijo je ministrski predsednik — molčal. Predsednik skupščine je izjavil, da izroči interpelacijo ministru zunanjih zadev dr. Milovanu Milovanoviću, katerega prositi, da nanjo odgovori.

Ovacije jugoslovanskega dijaštva prof. Masaryku.

G. — Praga, 15. novembra. V nedeljo opoldne se je zbralo pred stanovanjem prof. Masaryka okoli 300 jugoslovanskih dijakov, ki študirajo v Pragi, ter so mu priredili presrečno ovacijo. Posebna deputacija je sporočila, ker prof. Masaryka samega ni bilo doma, njegovi soprogi od dijaštva sklenjeno zahvalo za njegov možati nastop v prilog Jugoslovancov. Na to so dijaki demonstrirali pred namestništvom ter tam vpili: »Doli z Aehrenthalom, doli s Forgachem, doli z Azzevom!« Potem so se demonstranti med prepajanjem jugoslovanskih pesmi razšli.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Nemčijo.

F. — Belgrad, 15. novembra. Skoraj gotovo stopi trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo v veljavo še-le z januarjem 1911, ker prej najbrž ne bo mogoče doseči potrebnega soglasja avstrijskega in ogrskega parlamenta.

Požar v dunajskem Luna - parku.

B. — Dunaj, 15. novembra. Snoči ob 1/4 na 9. je izbruhnil v takozvanem Luna-parku v lovski razstavi požar.

S. — Dunaj, 15. novembra. Luna-park je, kakor se je sedaj izkazalo, popolnoma pogorel. Pogorela so vsa lesena poslopja, ki so tam stala, med drugimi tudi znane panorame »Bitka pri Lisi«. Ko je izbruhnil požar, je bilo le malo oseb navzočih, ki so se vse rešile. Policija je prihitela ter potegnila kordon, tako da ne more nobeden blizu. Tisočglava množica opazuje požar. Požar je prvi zapazil stražnik na stolpu sv. Štefana, odkoder je bila takoj tudi požarna bramba alarmirana.

Korupcija višjih stanov.

F. — Dunaj, 15. novembra. Ugledna »Montags-Revue«, ki jo izdaja tast znanega ginekologa Kurzfelda, ki je bil svoj čas tudi poklican v Belgrad, da konstatira nosečnost kraljice Drage, prinaša članek, ki zasluzi in tudi vzbuja vso pozornost. Članek graja jako malenkostno čednost hčera takozvanih boljših stanov in konstatuje, da se ti vedno bolj in bolj ravna po principu svobodne ljubezni. V dunajskih sanatorijih se vrše dan na dan operacije, s katerimi se odpravljajo prepovedani sado-vi. Rodbinsko življenje vedno bolj gineva, na njega mesto stopa vedno bolj neomejeno uživanje svobodne ljubezni. Res krasne slike krščanskega Dunaja!

Proti Slovincem na vsi črti!

Nikdar ni vlada tako sistematično nastopala proti Slovincem, kakor v zadnjem času.

Zdi se, kakor da bi se bili vladni organi zarotili, da se odslej ne sme Slovincem priznati nobenih pravic in da se mora storiti vse, da se slovenski narod popolnoma potisne k tlom.

V resnici kaže tudi vse na to, da se Slovincem smatra v Avstriji kot državljane druge vrste, ki imajo pač dolžnosti, a nobenih pravic.

Kar se je v zadnjem času zagrešilo krivičnosti in nasilstev na narodu slovenskem, mora na vsakega pravično mislečega človeka napravljati vtisk, da smo Slovenci v avstrijski državi pravi pravcati helotje, s katerimi se sme postopati, kakor se komu poljubi.

Da pa se nas na vsi črti zapostavlja in zatira, smo v veliki meri krivi sami, to se pravi tista slovenska stranka, ki si je za vladno pomočjo priborila gospodarstvo v deželi in ki vsled tega ne sme niti kihnuti, ako tudi vlada z vso konsekvencnostjo nastopa proti slovenskim narodnim interesom.

Klerikalci bi lahko prepričali, ako bi hoteli marsikatero proti Slovincem naperjeno vladno akcijo, toda oni raje dopuščajo, da trpi narodna stvar, kakor da bi imeli kakršno škodo samopašni njihovi strankarski interesi.

Letos je vlada zadajala udarec za udarec slovenski narodni stvari.

Klerikalci so vse to mirno in ravnodušno trpeli, da, zgodilo se je celo, da so posamez take udarce naravnost odobraval.

Letošnje leto je dolga veriga samih krivičnosti, ki jih je zagrešila vlada na Slovincih.

Nepotrđitev svobodno izvoljenega župana ljubljanskega Ivana Hribarja je bil prvi člen v verigi krivičnosti in na to je sledil udarec za udarec: razpust narodne delavske organizacije, imenovanje Nemca Elsnerja za predsednika ljubljanskega deželnega sodišča in sedaj prepoved postavljenja nagrobnega spomenika septembrskim žrtvam Adamiču in Lundru.

Res je, da so vsi ti vladni ukrepi naperjeni v prvi vrsti proti napredni stranki, toda prav tako gotovo pa je tudi, da se je ž njimi hotelo zadeti tudi slovenski narod kot tak.

Seveda klerikalci so od strankarskega fanatizma že tako zaslepljeni, da tega ne vidijo ali vsaj nečejo videti.

Zato tudi z mazincem ne ganejo, da bi prepričali te vladne samosilnosti. Toda prepričani smo, da bodo te svoje narodne grehe še bridko obžalovali, zakaj čisto sigurno je, da se bo

narodna malomarnost in brezbržnost še občutno maščevala na njih samih.

Vlada se zaveda, da lahko ukrene proti Slovincem vse, karkoli se ji zljubi, ne da bi se klerikalci zganili proti temu, kamoli da bi odločno nastopili proti njej. Zato tudi izrablja ta zase ugoden položaj kolikor se da in na vseh poljih.

Za predsednika ljubljanskega deželnega sodišča je imenovala, kakor smo že omenili, Nemca Elsnerja. Toda to ji še ne zadostuje, iztrebiti hoče popolnoma tudi slovensko sodno uradništvo.

Uradnikov Slovincem seveda ne more kar kratkim potom izpoditi iz službe, lahko pa povzroči, da bodo Slovenci tekom najbližnjih let postali prave pravcate bele vrane pri sodnih uradih na Slovenskem.

Načrt za to je že narejen in se že tudi izvaja!

Še v najnovejšem času so se čule pritožbe, da se premalo Slovincem posvečuje sodni službi zlasti na Kranjskem. Na to pomanjkanje sodnega naraščaja na Kranjskem se je izgovarjala tudi justična uprava vselej, kadar je porinila kakega uradnika s Štajerskega na Kranjsko.

Slovenska javnost je postala na to pozorna ter uvedla akcijo, da bi se pri nas čim največ slovenskih pravnikov posvetilo sodni službi.

In res je v zadnjem času vstopilo lepo število naših pravnikov v sodno prakso.

Toda vladajočemu sistemu to ni bilo prav, da bi bilo naraslo zadostno število slovenskih sodnikov, zato je justična uprava izdala naredbo, da se odslej ne sprejme več nobeden slovenski pravni praktikant, češ status je že popolnjen.

In ravnanje se po tej odredbi so bile v zadnjem času zavrnjene prošnje vseh slovenskih absolviranih pravnikov, ki so prosili v Ljubljani za sprejem v sodno službo.

V tem tiči brez dvoma sistem, ako se uvažuje, da se sprejema na Štajerskem neomejeno število absolviranih nemških pravnikov v sodno službo.

Konstatujemo to subo dejstvo ter je priporočamo v razmišljevanje kompetentnim našim faktorijem.

Zopet zaplenjeni.

Včerajšnji večerni list je bil zopet zaplenjen in sicer radi članka »Prepovedani spomenik« in radi notice »Fanatik vseh fanatikov«. Era Elsner na deželnem sodišču se je torej že pričela z nasmenjem ust neodvisnemu slovenskemu časopisu. Če misli izvestna gospoda, da bo s konfiskacijami prepričala svobodno kritiko ter s tem uspavala narodno zavestnost in narodni ponos, se temeljito moti, zakaj čisto gotovo je, da je ena konfiscirana notica glasnejši

protest proti krivici, ki se godi nam Slovincem, kakor deset s krvjo pisanih člankov, ki uidejo zaplembi.

Nova klobuta.

Tako piše »Slovenec« radi imenovanja nemškega, niti besedice slovenščine neznančnega škofa za Goratan v Celovcu. Človek, logično misleč, mora sklepati, da če je to bila za Slovincem nova klobuta, so morale poprej zadane biti že stare zausnice! Ali ne? Da, resnično so bile nam zadnji čas poslani dose-daj še ne zaslišane klobute od objektivne centralne dunajske vlade! Mi le vprašamo, po čigavi krivdi ali posredovanju? — Dobro slovensko ljudstvo bo sicer tudi take hude vdarce preneslo z njemu lastno potrpežljivostjo in udanostjo v neizprosno uzo-do, tolažeče se s hrvaškim pregovorom: »svaka sila do vremena!« (Sicer pa se tolažimo za sedaj z onim udano ponižnim Kranjcem, ki je v času francose okupacije naših pokrajin peval zibajoč Francoza: »Tananina, tananina, Vsaka reč en čas durá« (traja).« Ilirec.

Komu so namenjene krone?

Iz Škofje Loke nam pišejo: Znano je, da je bilo mnogo naših okoliških kmetov letošnjo spomlad pred tukajšnjim sodiščem kaznovanih, ker so po izjavi in ovadbi graških preiskovalcev živili, oddajali nesnažno mleko v tukajšnjo mlekarino. S to zadevo so imeli naši kmetje obilo sitnosti in stroškov. Tudi v dežel-nem zboru se je o tem razpravljalo. Na to se je vsled pritožbe kaznovanih kmetov vršila ponovna kazenska obravnava, na kateri so pa skoraj vsi kmetje bili oproščeni. Zagovarjala sta kmete ljubljanska odvetnika gg. dr. Novak in dr. Pegan. Takrat se je splošno povdarjalo, da bodeta oba ta odvetnika prevzela zagovorništvobrezplačno. G. dr. Novak je tudi pošteno držal svojo besedo in vemo, da mu kmetje niso za njegovo delo ničesar plačali. Še danes so mu vsi kmetje iz srea hvaležni za to njegovo požrtvovalnost. S svojim nesebičnim činom je pokazal, da je resnični prijatelj naših kmetov in naj potem naši trnavski klerikalci še tako bobnajo, da so naprednjaki največji nasprotniki kmetov interesov. Dovoljujemo si pa vprašati, kako je s klerikalnim odvetnikom g. dr. Peganom? Ali je tudi on zagovarjal kmete brezplačno? Saj spominjamo se še, da je bilo takrat tudi v »Slovincu« črno na belem, da bode klerikalec dr. Pegan zagovarjal kmete brezplačno. Bog obvaruj, da bi mu v tem oziru kaj očitali. Le to nam je zagonetno in nam ne gre v glavo, zakaj so se v zadnjem času pobirale krone od onih kmetov, ki so bili oproščeni in so imeli za svojega zastopnika g. dr. Pegana. Ne verujemo, da je g. dr.

Pegan svojo besedo snedel in da bo sprejel krone on, kakor trdi dotični pobiratelj, ki ga na Trati pri škofje-loški postaji prav dobro poznajo. K r hočemo imeti jasnost v tem, vprašamo javno, čemu se pobirajo navedene kmetске krone in komu so namenjene?

Trst, — Ljubljana ali Zagreb?

Dr. Slane iz Rudolfovega je priobčil v »Narodnem Dnevniku« celjskem več zanimivih člankov pod naslovom: »Jugoslavlani in jadransko morje«, v katerih člankih pravi, naj bi postal Trst, svetovno trgovsko mesto, središče (centrala) vsega Jugoslovanstva! Knez Schwarzenberg pa je v delegacijah naglašal, da je sicer odločen federalist, a nasprotnik takozvanega »trializma« in je izrazil željo, naj se ne vpoštevava Sarajeva za središče jugoslovanških državljanov Avstro-Ogrske! Sedaj nastane vprašanje: Katero mesto ima največ nade, da postane centrala avstrijskih Jugoslovanov, Ljubljana — Trst ali Zagreb?

Kako nas prezirajo!

Graška »Tagespost« piscoča te dni ob zaključenju kmetijske šole v Št. Jurju ob juž. žel. priznava, da je bil pouk in rezultat prvega tečaja jako dober in vsestransko zadovoljiv! Navaja tudi učne moči z imeni — a z nobeno besedico ne črhne, da je ta poljedelska šola namenjena za slovenske štajerske poljedelce in je učni jezik slovenski! Ali ni to ne-taktno preziranje ene cele tretjine vseh prebivalcev zelene Štajerske?!

Akademija v proslavo Vrazove stoletnice.

Kakor čujemo, priredi »Slovenska Matica« v proslavo stoletnice rojstva velikega Ilireca Stanka Vraza slavnostno akademijo. Na akademiji bo govoril predsednik »Slovenske Matic« prof. dr. Fran Ilešič. Ta akademija se bo vršila v nedeljo 11. decembra dopoldne v Mestnem domu. Kakor smo informirani, pride ob tej priliki v Ljubljano posebna hrvaška deputacija.

Smrtna kosa.

Umrl je včeraj na Bledu P. Lergatporer, poznat po svojih fotografijah in kartografskih delih. Lergel je za grob mož, ki ima velike zaslugе za razširjenje slave lepote naše domovine. Nekaj manj kot trideset let se je trudil v svojem poklicu, ki mu je služil z največjim zanimanjem. Bil je prvi, ki je fotografirano posnel naše gorske velikane, eden prvih, ki je obrazil vse Julijske planine. Vnet in navdušen turist je bil poklican, da je s fotografijami zbudil zanimanje za naše kraje po širnem svetu. Bil je edini na Kranjskem, ki je ustvarjal reliefne zemljevide. Učil se je te umetnosti pri znanem geo-

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.
(Dalje.)

Med tem pogovorom je prišla skozi vas gospa Olga. Vračajoč se z izprehoda, je čula o nesreči, ki se je primerila in slišala rjoventju smrtnoranjene živali podobno jokanje matere Valjavke. Stopila je v kočo. Umela je, da bi Valjavka raje pustila svojega otroka umreti, kakor pa mu odrezati roki, umela je vse neskončno gorje te ubožne ženske in njeno srce ji je velevalo, da ji mora dati tolažbo, kakršno pač more.

Prosim vas, je rekla ranocelniku, brzojavite v Trst primariju dr. Santiju, naj se na moje stroške nemudoma pripelje sem. Naj velja kar hoče. Morda bo le pomagal.

Mati Valjavka je stala pred gospo Olgo, požirala debelo, a izpregovoriti ni mogla nobene besede. Samo gledala jo je, gledala s takimi očmi, kakršnih gospa Olga še nikdar ni videla. A ko je odšla, je imela zavest, da je storila dobro delo in si pridobila vdano srce.

Tržaški zdravnik se je pripeljal še tisti dan. Ko je preiskoval dečka, je stala mati Valjavka poleg njega.

Mirno in nepremično je stala in nobene besede ni rekla, šele ko je zdravnik končal svoje delo, se je oglasila:

Gospod, je rekla, rajši naj umrje, kakor da bi mu odrezali roki.

Ne bojte se žena, je odgovoril zdravnik. Vašemu fantu ostaneta roki. Ni jih treba odrezati, ozdravil bo tudi tako.

Čez osem tednov je bil Matevž zdrav in čil in krepek. Mati Valjavka mu je oblekla praznično obleko ter ga skrbno naučila, kako se bo zahvalil gospe Olgi. Tisočpetsto goldinarjev je veljal tržaški zdravnik, je bila povedala Marjanica, in po tej svoti je mati Valjavka cenila dobrotu, ki ji jo je izkazala gospa Olga.

Držeč dečka za roko, je stopila pred svojo dobrotnico. Ko je pogledala gospe Olgi v oči, ni spravila nobene besede čez ustne. Molče je stala nekaj trenutkov pred njo, potem pa naenkrat padla pred njo na kolena in ji poljubila rob krila.

To je bila njena zahvala, a Olga jo je znala ceniti po njeni pravi vrednosti.

Od tega dne je prišla mati Valjavka le še malokdaj v dotiko z gospo Olgo. A njene misli so bile mnogokrat v kampanji in so blagrovale mlado gospo. Tudi v cerkev je mati Valjavka zopet hodila, a prosila in molila je samo za gospo Olgo. Od poslova je vedno natančno izvedela, kaj se godi v kampanji in ko je po-

zneje začela gospa Olga bolehati, je mati Valjavka peš romala na Sveto Goro in tam molila, naj bog njeno življenje vzame in povrne zdravje gospe Olgi.

Zdaj je gospa Olga bolehalo že tretje leto, vse huje in huje in mati Valjavka je prejkala in premolila zanjo mnogo noči.

Bilo je ravno opoldne in mati Valjavka je delila pri njej stanujočima dvema delavcema kosilo, ko je prišla mlada delavka Julia domov.

Hišna Marjanica je rekla, da bi prišli danes h gospe Olgi, je rekla Julia materi Valjavki.

Jaz — h gospe Olgi? se je začudila Valjavka. To ni mogoče.

Pa je vendar tako. Marjanica me je dohitela in mi naročila naj vam to povem.

Julia je bila stara komaj kakih sedemnajst let. Bila je sirota in služila po hišah ali pa kot delavka. Radi jo niso nikjer imeli, ker je bila slabotna in tudi nezanesljiva. Tudi so ji očitali, da ni dosti prida in da se rada vlačil s fanti.

Mati Valjavka je napolnila Juli krožnik in se potem začela pripravljati za obisk pri gospe Olgi. Julia pa se je molče usedla na prostorno ognjišče, sredi katerega je nad ognjem visel kotel, in počasi uživala svoje skromno kosilo, upirajoč zdaj in zdaj svoje velike, jasne oči, vabljivo in izvijajoče, v Matevža.

Ko se je mati Valjavka opravila za obisk, je novič stopila pred Julo:

Ali si pa tudi prav razumela?

Ali me res kliče gospa Olga?

Če ste vi mati Valjavka, potem kliče gospa vas, saj druge Valjavke v celi fari ni, je zbadljivo odgovorila Julia.

Mene kliče, je z veseljem začudenjem govorila Valjavka, kakor bi se pomenkovala sama s seboj. Prvič me kliče! Kaj mi neki hoče?

Zmajujoč z glavo, vsa zatopljena v misel, kaj naj pomeni poziv gospe Olge, je mati Valjavka brez pozdrava odšla iz hiše in pohitela proti kampanji, oddaljeni kake pol ure.

Mati Valjavka je hitela kolikor je mogla, da bi čim prej dospela v kampanjo. Spotoma je neprestano ugibala, kaj je neki vzrok, da čeli gospa Olga ž njo govori. Njena presrečna želja je bila, da bi gospa Olga od nje zahtevala kaj prav posebnega, kako izredno žrtev, samo da bi ji mogla dokazati svojo hvaležnost.

Marijanica jo je peljala v veliko svetlo sobo, v kateri se je navadno umivala gospa Olga. Ko je mati Valjavka zagledala svojo dobrotnico, blede in upadlo in slabotno, so ji stopile solze v oči.

Oh, moja dobra gospa, kako vas je bolezen vzela, je vzkliknila mati Valjavka v svoji kmetiški prostodušnosti. V tistem hipu ji je bilo še isti teš besedi in hitela je, da jih popravi.
(Dalje prihodnjik.)

plastu Kellu v Inomostu. Upodobil je na ta način Otschtalske, Savinske in Julijske planine in skoro vse slovensko ozemlje. Proizvodi so hranjeni v ljubljanskem, inomostskem in graškem muzeju ter po različnih šolah. Še prošlo leto je izgotovil po naročilu deželnega odbora krasno dioram. S svojimi deli si je ustvaril trajen spomin, Slovenci pa mu smemo biti hvaležni za njegovo ljubezen do naše domovine.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Kako je lep zakonski stan . . .
Pred kakimi šestimi leti se je posestnik Ignacij Ramovš v Dravljah oženil in je vzel neko vdovo; priženil je dva otroka, štirje so pa še sledili, ko je bil že oženjen. Leta 1907 mu je žena umrla in Ramovš se je koj pred pustom leta 1908. oženil v drugič. V novem zakonu pa so se že koj prve mesece pojavila nesporazumljenja. Nova hišna gospodinja otrok prve žene ni marala, pri vsaki priliki jih je zmerjala. Mož se je žene tudi prav kmalu naveličal, začel jo je zmerjati, češ, da je grda in dajal ji je vse moč grde primke. Ni trajalo dolgo in začel jo je tudi pretepavati. Pretepi so polagoma postali v Ramovševi hiši vsakdanji gost — z eno besedo, pri Ramovšu je bil pravi pekel. Koncem zadnjega meseca je divjanje pri Ramovšu trajalo kar tri dni po vrsti. Dne 28. oktobra se je začelo, dne 29. oktobra se je nadaljevalo in dne 30. oktobra je doseglo svoj vrhunec. Ramovš je ženo pretepel prav pošteno, tako da je žena zadobila več lahkih telesnih poškodb. Zdjaj je bilo ženi slednjič dovolj, napotila se je k zdravniku, ki je konstatiral na nji celo vrsto lahkih telesnih poškodb, in žena je vložila proti možu ovadbo pri okrajnem sodišču, obenem pa tožbo za ločitev zakona. Pri okrajnem sodišču se je stvar obravnavala včeraj. Mož ni tajil, da je z ženo res tako grdo ravnal, pravi pa, da je vzrok žena sama, ker je z otroki iz prvega zakona grdo ravnala. Sodišče je sirovega moža obsodilo na 50 K globe; ženi bo pa moral plačati 6 K za zdravljenje in 10 K za zamujeni zaslužek in za bolečine.

Razne stvari.

* 37 ljudi se zastupilo z jetrni mi klobasami. Pri nekem banketu v Meksiki se je zastupilo okoli 50 lju, di. ki sos vžili jetrne klobase. Od teh jih je 37 umrlo, ostali se pa še borijo z smrtjo. Dognalo se je, da je bil v klobasah trihinin. Mesarja in prodajalca klobas so zaprli.

* Moža je hotela zastupiti so-proga milijonarja Schencha. Te dni so vsled tega zaprli njo in njeno prejšnjo hišno. Ona se pa izgovarja, da so možu zavdali moževi sorodniki, in tudi mož, ki nezavesten leži v bolnišnici, je tega mnenja.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Nadaljevanje in konec iz včerajšnjega večernega lista.)

Ob dveh popoldne se je občni zbor nadaljeval. Otvoril ga je predsednik Povše, vlado je zastopal deželni tajnik dr. Mathias.

O delovanju glavnega odbora je poročal družbini ravnatelj, ces. svetnik Pirc:

Leta 1909. je imela družba 8109 udov, torej za 729 več, nego l. 1908. V tekočem letu je družbi pristopilo že deslet 960 novih udov. (Op. ured.: To je uspeh klerikalne agitacije, da dobe družbo v svoje roke!) Število udov znaša blizu 9000. Udje so bili razdeljeni v 137 podružnic. Od lanskega občnega zbora sem je bilo novo ustanovljenih 5 podružnic.

Vložni zapisnik izkazuje l. 1909. 1170 strogo uradnih dopisov, poslovnih številk pa izkazuje 33.142. Delovanje podružnic je bilo večinoma zelo živahno. Nato je poročal o družbenih zavodih in podjetjih.

Za družbenike nemške narodnosti je družba pričela izdajati posebno glasilo v nemškem jeziku z naslovom

»Der Landwirt.« čigar izdajo in urejevanje se je poverilo podružnici v Kočevju. Družba je leta 1909. priskrbelo 10.862 strankam raznih gospodarskih potrebščin z drevjem, s stroji in z orodjem vred okroglo 450 vagonov, ter je to blago oddalo v 24.653 pošiljstvih. Denarnega prometa je imela družba v letu 1909. 6.289.497 kron 96 vin. Končno predlaga, naj občni zbor vzame to poročilo na znanje, kar se zgodi. Nato poroča isti o družbnem računu. Skupni promet je znašal leta 1909. 6.289.497 K 96 vin. Bilanca se je sprejela, ravnotako predloženi proračun, po katerem znašajo dohodki 372.100 K, stroški pa 471.600 K.

Jožef Jenko predlaga, naj glavni odbor od merodajnih faktorjev zahteva, naj glavno družbo v isti meri podpirajo, kakor podpirajo kočevsko podružnico. Predlog se ne sprejme.

Ravnatelj Pirc je nato poročal o odborovih predlogih, in sicer: 1. Občni zbor naj potrdi ustanovitev podružnic v Dragatušu, Romcu, Koprivniku, Mostah pri Kamniku in Suhorju pri Metliki, kar se tudi zgodi. 2. Občni zbor določi, da udje tistih podružnic, ki odrajtajo glavnemu odboru celo letnino v znesku 4 K, dobe pričenši z l. 1911 mesto štiri le tri sadna drevesa. Ta predlog se je odplnil, ker so navzoči župniki in kaplani odkimali z glavami. 3. Občni zbor imenuj dosedanega društvenega vrtarja Josipa Urbančiča za družbenega uradnika z naslovom drevesnega oskrbnika. Ta predlog se je sprejel.

Vsa dosedanja poročila so se popolnoma mirno vršila. Nekoliko več ognja je prišlo med zborovalci pri predlogih posameznih podružnic. Nekateri teh predlogov, posebno katere je sestavil učeni kamniški kmetovalec in klerikalni agitator Valentin Benkovič, pričajo o velikanski naivnosti tega človeka. V imenu novomeške podružnice je predlagal g. Zdolšek: »Družbena pravila naj se izprememijo v tem smislu, da bodo pri volitvah na občnih zborih prišlo do veljave kmetijske podružnice.« Vsaka podružnica naj bi izvolila po številu svojih članov delegate, ki naj bi zastopali na obnem zboru podružnice. Le-ti delegati naj bi imeli glasovalno pravico, vsi drugi člani pa samo posvetovalno.

Jožef Jenko pravi, naj se ta predlog tako formulira, da se naj vrše volitve po proporenem sistemu.

Ivan Kristan, župan v Predtrgu, pa pravi, da kmetu ni treba nobenega kuratorja. Kmet, ki je zaveden, že sam ve, kaj ima storiti. Izjavi se proti predlogu novomeške podružnice.

Dr. Pegan pravi, da je za toliko časa, dokler ne kmetje komandirajo v družbi, nasproten proporenemu sistemu. S tem je seveda dr. Pegan samega sebe najbolj blamiral, saj ravno on, kot nekmet, hoče komandirati kmetijsko družbo, ter predpisovati glavnemu odboru. Nato je namreč predlagal, naj glavni odbor sprejme kot člane samo prave kmete, ki faktično izvršujejo poljedelsko obrt, ne pa nezrele fante. Predlog novomeške podružnice in predlog dr. Pegana sta se sprejela, dočim je bil odklonjen predlog Jenkote.

Nadalje poroča g. Zdolšek v imenu novomeške podružnice, naj družba na to deluje, da dobimo zakon, ki prepoveduje ponarejanje vinskega in sadnega žganja mrzlim potom.

Povše pravi, da se v tem oziru ne more ničesar storiti, ker ima Avstrija vezane roke do l. 1917., dokler namreč traja nagodba z Ogrsko.

Kristan želi, naj se našega kmeta nauči delati češke »povidelne«.

Zdolšek ga povabi na tečaj za uporabljanje sadja, ki ga priredi grmska šola. »Iz srca rad,« se Kristan odzove temu povabilu. Predlog novomeške podružnice je bil nekoliko izpremenjen sprejet.

Zdjaj pa prideta na vrsto ona dva klasična predloga, katere je sestavil Valentin Benkovič. Eden teh predlogov se glasi: »Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlja, da za industrijskacijo kmetijstva (!) vpelje stalne domove, pri katerem operatu naj se

namlje za podlago obstoječe kmetije z urejenimi gospodarskimi poslopji.«

Predsedništvo in tudi zastopnik deželne vlade so začudeni poslušali ta zmedeni predlog. In le taktnost predsednika Povšeta se je zahvaliti, da se Benkovič ni še bolj blamiral, kot se je. Še bolj klasičen je bil pa drugi predlog, v katerem je ta velečeni Benkovič kar direktno zahteval, naj se enkrat za vselej določi obrestna mera za posojila. Ta predlog se glasi: »Glavnemu odboru se naroča, da posreduje pri visoki c. kr. orednji vladi izpremembo drž. zakona za obrestovanje. Za vknjižbe na zemljiščih, ki služijo za kmetijske obratne namene, določi se najvišja obrestna mera 4%.« Tudi temu predlogu je sledilo zatajeno posmehovanje. In zopet je moral predsednik popuščiti Benkoviča, da take zakone pač ne more predlagati normalno misleč človek. Nadalje se je sklenilo, delovati na merodajnih mestih na to, da dobi Dolenjska vsled slabe letine potrebno podporo.

Sprejmejo se tudi predlogi mokrnoške podružnice, ki se glase: 1. potovalni učitelji, oziroma c. kr. gozdni nadzorniki, naj poučujejo ljudstvo o vzgojevanju gozdnih drev in o umnem ravnanju z gozdi. 2. Vzorce umetnih gnojil naj se razpošlejo ljudskim šolam, ako ne brezplačno, pa proti odškodnini, da se zagnorejo ta gnojila pokazati učencem ponavljalne šole pri kmetijskem poklu o gnojzoznanstvu. 3. V ljudskih šolah na deželi, osobito v deški ponavljalni šoli, naj se pri pouku oziroma bolj na kmetijske razmere in potrebe.

Predsednik Povše pravi, da odpade sedma točka dnevnega reda, namreč nasveti posameznih družbenikov, ker se ni nihče pred obnim zborom zglasil k besedi, in hoče zaključiti obni zbor.

Takrat pa začne skakati dr. Pegan, ter zahteva besedo.

Predsednik Povše mu je noče dati, ker bi to pomenjalo kršitev pravil. Dr. Pegan na to silno grdo pogleda predsednika in apelira na obni zbor; toda temu oporeka predsednik. Ko pa vendarle dr. Pegan izsili, in sicer zoper določilo pravil, besedo. Celu navzoči vladni zastopnik nima poguma, da bi temu ugovarjal. Dr. Pegan stavi potem predlog: Glavnemu odboru se naroča, naj do prihodnjega občnega zbora po možnosti odklanja sprejem vsakega novega člana, ki ni izvršujoč kmetovalec. Ta predlog se je tudi sprejel. Naloga odbora je torej, da v prvi vrsti vrže iz družbe dr. Pegana, na to dr. Lampeta, ve župnike in kaplane, ki še nikdar niso prijeli ne za plug, ne za motiko. Seveda dr. Pegan ni na to mislil, temveč hoče, da glavni odbor odkloni vsakega naprednega kmetovalec, sprejme pa vsakega kaplančaka, ki živi od kmetijskih žuljev.

Nato je predsednik Povše zaključil obni zbor. Klerikalcem se je torej izpolnila želja, dobiti kmetijsko družbo v svoje roke. In to je začetek konca te družbe!

Za kratek čas.

Fajmošter Matevž: Jej, jej, kaj tu berem! Na severnem tečaju traja noč celih šest mesecev!

Fajmošter Jaka: Jej, jej, tako dolga noč! Bog ve, koliko se mora tam plačati za prenočenje pri kakem prijaznem dekletu!

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoclemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 14. novembra. Včerajšno razpoloženje se je danes na borzi še zboljšalo. Splošno so kurzi zopet precej pridobili, kar se je osobito kazalo pri paroplovnih akcijah, pri akcijah osrednjih bank, Škodovih zavodov, na stavbinskih vrednostih, turških vrednostih in petrolejskih akcijah. Tudi 3 % prioritete južne železnice so zopet pridobile. Borza je končala z vsrtrajno tendenco. Od rent so bile majevje rente za 5 h cenejše. Divize so bile vsrtrajnejše.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kursi dunajske borze 14. novembra 1910.

Mobilni posojila.	Dunaj	Biograd
4% majeva renta	93-15	93-35
4 1/2% srebrna renta	96-60	96-80
4% avstr. krona renta	93-05	93-25
4% ogr.	91-50	91-70
4% kranjsko deželno posojilo	96—	97—
4% k. o. češke dežel. banke	94—	95—

Srečke.	Dunaj	Biograd
Srečke iz l. 1860 1/2	213—	219—
" " " 1864	319-25	325-25
" " " "	153-10	159-10
" zemeljske I. izdaje	297—	303—
" " II.	276-50	282-50
" ogrske hipotečne	247-25	253-25
" dun. komunalne	531—	541—
" avstr. kreditne	525—	535—
" ljubljanske	87-75	93-75
" avstr. rdeč. križa	60-25	64-25
" ogr. " "	37-50	41-50
" bazilika " "	27-75	31-75
" turške	253—	256—

Belice.	Dunaj	Biograd
Ljubljanske kreditne banke	444—	448—
Avstr. kreditnega zavoda	662-75	663-75
Dunajske bančne družbe	552—	553—
Južne železnice	115-50	116-50
Državne železnice	747—	748—
Alpine-Montan	757—	758—
Češke sladkorne družbe	246—	248-50
Živnostenske banke	270—	271-50

Valuta.	Dunaj	Biograd
Cekini	11-37	11-39
Marke	117-65	117-85
Franki	95-40	95-55
Lire	95—	95-25
Rubliji	254-50	255—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 14. novembra 1910.

Termin.	za 50 kg	10-88
Pšenica za april 1911	za 50 kg	7-86
RZ za april 1911	za 50 kg	5-54
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	8-27

Efektiv.
Vzdržno.

Anton Šarc
Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knafljeve ulice (nasproti glavne pošte)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup 182
oprem za neveste.

Prima češki briketi

večkratno priznana najboljšje, najcenejše in najpripravnejše kurilo za peči v salonih, sobah, kopalnicah, hotelih, šolah, samostanih itd. Pozor pri naku povanju, ker se ta, kakor tudi najboljši češki kosovni premog, tudi na cele vagonne, le pri podpisnem naročjuje. Cene klub zvišani železnični voz-nini, nič zvišane. 250

Velezaloga briketov in premoga
J. Paulin
Ljubljana, Nova ulica štov. 3.

Varstvena znamka: **Sidra.** 179

Stiment. Capsici comp.
Nadomestilo za
PAIN-EXPELLER s sidrom

priznana izborna, bolečine tolažeče in odvajalna mazilo ob prehlajenju itd. po 80 h, K 1-40 in 2— se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupu tega splošno priljubljenega domačega zdravila naj se jem jejo le originalne steklenice v škatljicah z našo varstveno znamko „sidrom“, potem je vsakdo prepričan, da je dobil originalni izdelek.

Dr. Richterjeva lekarna
pri „Zlatem levu“
v Pagi, Elžbina t. 3. ulca.

Lepo stanovanje

v II. nadstropju, 4 sobe s pritliklino in delom vrta, za februar prih. I. po zmerni ceni, je oddati v prijazni, mirni in senčnati **Novi ulici št. 3.** 251

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetju
IV. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 203

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.495.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo **Prve Češke življenjske zavarovalnice,**
najoonejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: **Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.**

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Kavnotam menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomptira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

priporoča

Stritarjeva ulica št. 2.

priporoča

promese na ogrske premijske srečke } cele à K 10.— } Zrebanje 15. novembra gl. dobiček K 240.000
polovice à K 5.— }
promese na ogrske hipotечne srečke à K 5.—, Zrebanje 15. novembra, glavni dobiček K 40.000

promese na 3% zemelj. kred. srečke à K 5'50, Zrebanje 16. novembra, glavni dobiček K 90.000

Tri promese skupaj samo K 25.—.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2 %

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.787.— jamči za popolno varnost. ∴

- Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
- Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
- Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.
- Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
- Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.
- Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni enoi

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

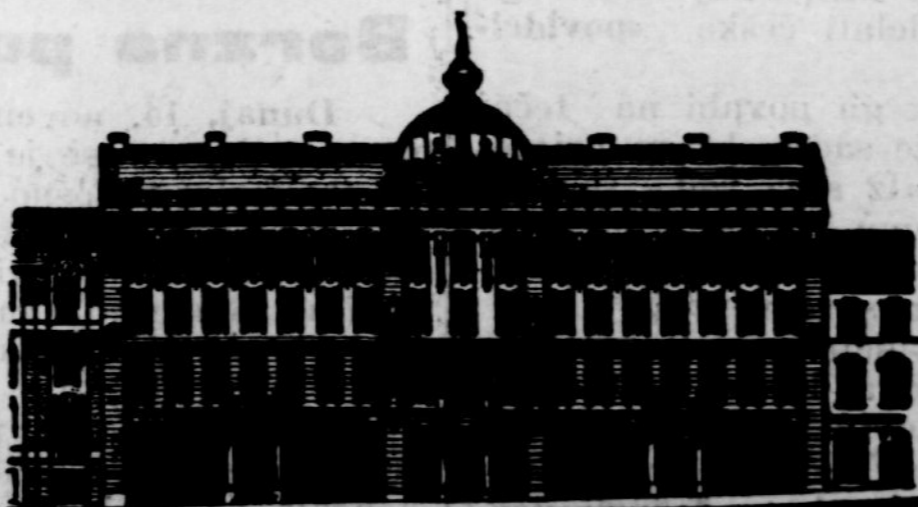
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

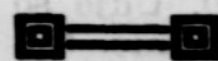
Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta k kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4